

Megjelenik minden
vasárnap.

Szerkesztői iroda

Kiadó-hivatal

Granátos utca 1. sz.
III. emelet, 12-dik ajtó.A lap szellemi részét illető
közlemények a szerkesztő-
séghez intézendők.

POSTA-KÖZLÖNY

ELSŐ MAGYAR POSTAI SZAKLAP,

a magyar-, horvát- és szlapon országi postamesterek egyesületének és a magyar postahivatalbeliek
segély- és gyámegyletének organuma.

Előfizetési ár:

Egész évre 7 frt —
Fél évre 3 „ 50
Negyed évre 1 „ 80

Egy szám 15 kr.

Kéziratok nem küldet-
nek vissza.A megbízások, megrendelések
Tiller Mór és testvére czime alatt
küldendők.

Egyesületi ügyek.

M e g h i v ó. A magyar-, horvát- és szlaponországi postamesterek egyesületének igazgató választmánya, f. évi február 19-én reggel 9 órakor Budapesten a postapalota tanácstermében ülést tart, melyre a választmány tisztelt tagjait, névszerint Bauer Ferencz, Balás Sándor, Dezsényi Károly, Herdlein György, Liszkay Gyula, Paulay Zsigmond, Rau József, és Scholcz Ferencz urakat ezennel tisztelettel meghívom. Szarvas, 1877. február 4.

Pokomándy Sándor postamester,
a magyar-horvát-szlaponországi postamesterek egyt. elnöke.

Az alakulandó nyugdíj-egylet.

Minthogy több oldalról fölmerült azon óhaj, hogy a postamesterek és kezelők részére alakulandó nyugdíj-egylet életbeléptetése a legrövidebb idő alatt eszközölhetővé válnék, minthogy továbbá tisztelt ügytársaink közül igen sokan, különböző kérdésekkel fordultak hozzánk ez ügyben, szükségesnek látjuk az általános kívánságunk szerint behatóbb vizsgálat tárgyává tenni a szóban forgó egyletet.

Midőn ez eszmét a közelmúlt hetekben szőnyegre hoztuk, tudvalevőleg az által voltunk erre leginkább indítatva, mert napról napra égetőbb szükségét képezi a postamesterek és kezelők jövőjének biztosítása. A helyzet oly stádiumot öltött, hogy kényszerülve voltunk különböző módzatokról gondoskodni, melyek által a munkaképtelenné vált ügytársaink ellátását várni lehetne, annál is inkább, mivel sajnos tapasztalatok szerint súlyos hazai viszonyainknál fogva sem az országgyűlés, sem a kormány kizárólag nem orvosolhatja bajainkat. Kormányunk pedig csak részben segíthetne, ha t. i. a kártárs urak egytív sorakozva saját jövőjük biztosítása szempontjából oly szövetségbe lépnének, mely ámbár némi áldozattal járna, de melynek terhet a kormány részben magára vállalná, és végre melynek gyümölcse kizárólag a szövetségbe lépett kártársakat illetné.

Ez eszmét kezünkbe adták a lajthántuli postamesterek és kezelők, létesítendő nyugdíj-intézményük által, amennyiben oda át hasonló cél után küzdenek, és amennyiben sikeresnek mutatkozik fáradozásuk. Főképp kötelességünk volt ez eszmét hasonló eréllyel fölkarolni, mivel nálunk a nemállami postatisztviselők nyugdíjjal való ellátását sokkal kívánatosabbnak tartjuk, mint szomszéd ügytársainknál.

Komolyan fontolóra vettük, vajjon képesek volnának-e oly nyugdíj-egyletet alkotni, mely a kormány támogatása mellett rég óhajtott célunknak megfelelne. Mérlegeltük a pro és kontrát, s végre azon eredményre jutottunk, hogy lehetséges, azonban csupán kétszer oly megfeszített erővel mint túl a Lajthán, mivel aránylag véve kisebb nálunk a résztvevők kontingense, melyet ismét az által véltünk pótlándónak, ha a magyar-horvát és szlaponországi postamesterek és kezelők testületének egyik tagja sem vonná magát ki az alakulandó nyugdíj-egyletből. Figyelmünk arra is kiterjedt, hogy az egylet ne kerüljön nagy áldozatokba, és életbeléptetésével ne kétséges, hanem valóban a kívánt gyümölcsöket eredményezze. Szóval az eszme gyakorlati oldalát véve saját meggyőződésünket láttuk akkor igazolva, midőn az első lépést megkíséreltük, és tisztelt ügytársaink előtt is fejtegettük ez egylet czélszerűségét.

Felhívtuk tisztelt ügytársainkat azon nyilatkozatra, hajlandók-e a nyugdíj-egyletbe belépni. Ezen felhívás eredménytelennek nem nevezhető, amennyiben mai napig 130-an jelentkeztek előlegesen, kiknek adatai alapján tervezetünk a valóságnak nézhetne elébe. Azonban e résztvevő tagok száma korántsem elégséges arra nézve, hogy most már a további lépéseket megtehessek a nyugdíj-egylet megalapítására vonatkozólag. Tehát mindannyian, a postamesteri és kezelők testületének összes tagjai szolgáltatassák be nyilatkozataikat: 1-ör óhajtsák-e a nyugdíj-egyletet, 2-or mily életkorban vannak, 3-or, mennyi idő óta állanak a postaintézet szolgálatában és 4-er, mennyi nyugdíjra óhajtanak igényt tartani. Ezen nyilatkozatokra különösen meg kell jegyeznünk, hogy semmiféle kötelezettséget sem vonnak maguk után, nekünk pedig csak statisztikai adatokat nyújtanak a nyugdíj-intézményre vonatkozó tervezetünk alapjául, melyet csak az esetben terjeszthetünk a legközelebbi közgyűlés elé, hogy ha a résztvevők száma legalább a 800-at eléri.

Ha tehát ez iránt érdekelve vannak tisztelt ügytársaink, az adatok beszolgáltatásának határidejét f. é. márczius 1-ére tűzzük ki, mely időben, ha a kívánt résztvevők száma el nem volna érhető, a nyugdíj-egylet iránti további lépéseinket egy évre kénytelenek leszünk elhalasztani.

Békés, 1877. február 8,

Békés megye közigazgatási bizottságának jelentése a megye közigazgatási állapotáról az utóbbi félévben. Posta és távirat. E közigazgatási bizottság a posta és távirat ügyekben rövid fenállásának ideje alatt a következő intézkedéseket tette: 1. A

megye területén levő postahivatalok egyhangúan panaszkodának, hogy a postai utvona-ak, különösen pedig a gyoma-szeghalmi és csaba-békési utak felette rosz karban vannak, ezeknek lehető helyrehozása e bizottság múlt évi november havában tartott rendes üléséből elrendeltetett. 2. Ugyancsak a postai érdekek biztosítása végett a már ezen jelentés II. pontja alatt említett posta tolvajlási merénylet alkalmából a közgazdászati m. k. minister ur felkérte, hogy az illető vasuti társulatok igazgatóságait a felügyeletnek az indóházban kellő gyakoroltatására kötelezni méltóztassék. 3. A távirat vezetékek szándékos rongálásának több esete panaszoltatván, a járasi szolgabírák s a gyulai polgármester felhívtak, hogy az említett vezetékek állapotára való felügyelettel tartozó községek előjáróit ebbeli kötelességük lelkiismeretes gyakorlására kötelezzék. A mi egyébiránt a postaügy kezelését illeti, erre nézve némely oly tapasztalatokat kell felhoznunk, a melyek az ügy érdekében a mielőbbi orvoslást teszik szükségessé. Jelesül a postamesterek fizetményei oly csekélyek, hogy a legegyszerűbb megélhetés feltételeit sem biztosítják. Feltűnő továbbá az aránytalanság a postamesterek fuvar illetményei megállapításában, mert a hasonlíthatatlanul jobb közlekedési utakkal bővelkedő felvidéken a postamester tudtunkkal ugyanannyi fuvarilletményben részesül, a mennyit a lehető leggyaralóbb utakkal bíró alföldi postamester élvez, holott a felvidéken a kocsi posta szállítására egy ló, az alföldön pedig az őszi és téli hónapok bekövetkeztekor 4-5 ló alig elegendő. E szűkre szabott és aránytalan fizetmények egyrésztől méltánytalanok, másrésztől felette károsak is, hogy egyebet ne idézzünk, utalunk azon általánosan ismert állapotra, melyszerint a postamesterek a megélhetés érdekében túlzottan az ügyre nézve káros gazdálkodásra lépén szorítva, postaszállító legényekül rendszerint teljesen megbízhatatlan, de olcsón vállalkozó csavargókat vagy suhanczokat alkalmaznak esetről esetre, s maguk szolgáltatják legközelebbi okát, az oly sűrűn előforduló postai rablások, tolvajlások s a postai küldemények elveszésének. Kivánatos, sőt mellőzhetetlen ennélfogva, hogy egyrésztől a méltányosság, másrésztől a postai biztonság érdekében a postamesterek fizetményei emeltesse és arányosabban állapítsanak meg, másrésztől pedig, hogy államszolgai minősítéssel állandó bérben tartott rendszeres postakocsisok alkalmaztassanak.

Érdekes, s jobb jövőnkre nézve reményt nyújtó adat az, mit igen tisztelt pályatársainknak fentebb közölni nem láttam fölöslegesnek.

Legyen általunk Békés megye nagyon tisztelt közigazgatási bizottsága üdvözölve, fogadja őszinte elismerésünket azért, hogy oly nyíltan leplezetlenül kimondta az igazat, a valót.

Vajh' a többi megyék közigazgatási bizottságainak a postaügyre vonatkozó hivatalos jelentéstételeikben is ily határozottsággal mutattatnék fel a baj, s hangsúlyoztatnék orvoslásának elodázhatlan szükségessége, akkor tán a magas ministerium is elérkezettnek látná elvégre idejét annak,

hogy a több év óta történt folytonos biztatás s ígéretés után nyomorúságos helyzetünkön az évenkénti négy-öt százezer forint postai tiszta bevételből tényleg is segítsen.

Pokomándy Sándor kir. postamester,
a magyar-horvát-szlavonországi postamesterek egyt. elnöke.

Heves, 1877. január 30.

Minthogy a múlt év karácsonyán az örven-dező pásztorok hangoztatása helyett posta trombitámon siralmas nótát fújtam a lefolyt év meddő-sége felett, kell, hogy az új év örömeit is ugyan azon furulyázzam el.

Végre hát még is viradtunk valamire!

Kaptunk egy kis ujévi . . . a l a m i z s n á t!

Azért az idomtalan régi fiókért, a melyben a tél hidege és nyár heve ellen magamat családoddal meghuzom, amibe magamat a szabad levegőtől elzárom, a melyben a nap és éj minden órájában feltalálhatóan kullogok, én fizetek egy évre 160 frtot s nekem most kárpótlásul fizet a t. cz. közönség egy aránylag sokkal kisebb lyukért 6 frtot.

Ez bizony rám nézve nagyon hizelgő.

Legalább háztulajdonosom véleménye szerint: előnyöm az övé felett áll.

Én kértem őt, hogy áldozzon 6 frtot, egy le-veleink nyitandó postafiókért s így hadd törlesz-tessék le a házbérnek 29-ed része.

„Barátom! — mond ő ügyes logikájával — ez borzasztó nagy díj lenne azért a kis lyukért, ahoz képest, a mily nagy lyukat adok én neked csekély 160 frt évi díjért” — és nem váltott fiókot.

Hej! csak én ne lennék kénytelenítve, ezt a nagy rekeszt váltani magamnak — de hát még az őserdők is kipusztították a hevesi határból s így nem mehetek egy odvas fába lakni . . . pedig milyen jól illenék arra az ország czimerével díszelő felírás: „Magyar királyi postahivatal” — Valóban egy ily lakás a kormány által nyújtott lakbérhez legközelebb állana.

Most nem lakunk még odvas faüregben, még is eléggé sulyt az istennyila.

Egy másik levelemben elmondom, mily isten-nyila rajtunk ez a hosszú lágy tél, ezuttal csak az isten áldásairól kívánok szólni, ha ugyan istenál-dásának nevezhető az, hogy végre, egy vékony haj-szálnak megfelelő mézes madzagot hozott nekünk

az új esztendő, — mivel hogy ennek édes mézét megkészeríti a közönség egy részének hideg és bo-szus magatartása . . . nagyon megszokta már, hogy mi őt egészen ingyen szolgáljuk s nem örö-mest fizeti a fiók és értesítési díjakat nekünk, már el is keresztelték új adónak; — így is jól van, még eddig úgy sem fizettek postai adót, mert a posta mindig kikeresi a maga költségeit, sőt olykor, szép feleslegeket is mutat fel az állam-háztartás javára.

Minthogy pedig ezen feleslegek az adózó kö-zönség javára esnek, tehát ezen, ugynevezett postai új adót viszonyos méltánylásból is megfizethetik.

Mi pedig szemet hunyva ezen 50 krok és 2 krok alamizna-szerűségének s tekintettel szegény állami viszonyainkra, nyomoru önhelyzetünkre, szí-vesen, örömmel fogadjuk e z t i s!

De bezzeg a lapszerkesztők ugyan fellázadtak ellenünk! a kormány pedig sietett a lapszerkesztő-ket megnyugtanni, meghozva felvilágosító magyará-zatát, mely szerint a h i r l a p o k é r t fiókdi-jat nem követelhetünk; már pedig, ahol levélhordó van, ott nagy méltánytalanságnak, a közönség ré-szére pedig felesleges kegynek látom a fiókdi-jat a hirlapokra is ki nem terjeszteni, avagy a miatt az 1 kr miatt mely a levélhordónak egy hirlap házhoz vitelért fizetendő, felhagyna valaki a hirlapjára-tással, a vagy nem érdekében áll-e a közönségnek, hogy a postamester és levélhordó végre némi meg-nyugvást találjon önsorsában, s ne sodortassék végzetes elkeseredett lépésekre?

Régi nóta már ez de még nem népszerű!

Mikola Károly.

Nagy-Rábé, 1877. február 7.

Több kartársam szólalt már fel a posta kor-mány által részünkre anyagilag hasznosnak vélt fiók-illeték engedélyezése tárgyában, mindamellett én sem hagyhatom észrevételeimet titokban.

Valóban különös hatást gyakorolt reám a fiók illeték szövege, midőn azt végig olvastam, átértve az egészet: „nesze semmi, fogd meg jól” szavak-kal dobtam el azt magamtól. Tudtam, hogy ez ne-kem nem hogy hasznót, sőt még kárt okozand; kárt annyiban, amennyiben postalegényemet még a sza-bály-rendelet megjelenése előtt fogadván föl, kikö-tött bérlevelében a közönséges levelek régi vitel-díja 2 kr az ajánlottaké 3 krban állapított meg. Így szerződésünknek ezen pontját az új fiók-illeték szabály megdöntötte, mivel csak 1 kr kézbesítési

díjat engedélyez, már most saját zsebemből kell pótolnom postalegényemnek ama rendelet által okozott kárát. De jogos követelése is ez, mert az — előfizetők saját maguk cselédjeik által vitetik haza újságaikat a postáról, így legényem tőlük kül-dönczdíjat nem kaphat, amellet még 1 1/2 lányi sarat nem örömet tipor ezen csekélyre szabott kéz-besítési díjért, sőt sokszor el is engedné azt, csak a szabály-rendelet ne kényszerítene őt a kézbesi-tés végrehajtására.

A magas kormány a zöld asztalnál irhat, ad-hat is ki kötelező szabály-rendeletet, csak hogy előbb jó volna megismerkedni a helyi viszonyokkal.

Valóban kétségbe kell esni, hogy ily mostoha gyermekei lettünk mi ez alkotmányos országnak, jajkiáltásunk előtt bedugják felsőbbjeink füleiket, panaszainkat meg sem hallgatva megvetőleg bán-nak el velünk, csekély hibáink miatt anyagilag ér-zékenyen büntetettünk, szóval gúnyoltatunk. Or-szágos kérvényünk kigúnyolásának veszem én a ma-gas kormányunknak fiók-szabályozását, mert ért-hetetlen és kétértelmű. A mit az első pontban engedményez a másik pontban megsemmisíti. Bi-zony jobb lett volna a „fiók-díjat” nem is kérvé-nyezni, testületünk nem lett volna kitéve az általá-nos gúnyolásnak. Fizetés fölemelés, lakbérrel biz-tattak bennünket. Száz meg száz nyomorral küzdő családapa eped érette. Kőszívű felsőbbjeinknek esze-ágába sem jut, hogy erre gondolnának. Csak min-dig mellőznek bennünket, sem könyörgés, sem köve-telés nem használ már semmit, pedig fontolóra kel-lene venni a kormánynak, ha ezen testület 48 óráig munkáját félbeszakítaná, mily kimondhatatlan kárt szenvedne az ország.

Habár ügyünk buzgó vezetői kérvénye fel-sőbb helyről ujjalag kedvezőtlen hátrattal elutasít-tott, ne csüggedjen Önökben a remény, tisztelt kartársak, sőt inkább összetartásra, tömörülésre buzdítsa. Ha a tavaszi ülésre testületünk több tag-ja ismét összejön, azt ajánlom, hogy menjen a ki-rály ő felsége elé, s adják elő élő szóval panaszai-kat, mondják meg ő felségének, testületünk meny-nyire mellőztetik, és hogy az általános nyomorú-ság már tovább ki nem tartható, mondják meg ő felségének e nyomorult helyzet következményeit, az ország közlekedési viszonyai valamint a posta-kincstár hátrányára, s végre kérjék meg ő felségét, hogy utasítsa a kormányt, hogy éretünk végre va-lahára valamit tegyen.

Bakos Ferencz
m. kir. postamester.

A pénzes levél.

„Nos Milike, Őa igen szomorúan ül itt. Hol nyomja cipője? Hol fáj? Szívében? No, no, csak ne pirosodjék ki. Ily csinos, felnőt leányká-val mindig szabad egy pár szót váltani. No, mutas-son azonnal más arcot, azt hozom — a mi Önt nem soká megfogja gyógyítani, — ime a kedvestől, ugy-e bár?”

Emilia, a postamester legidősb leánykaja, még egyszer kipirosodik, azután oldalra dobja mun-káját s az ajtóhoz szalad, hogy az öreg postakül-döncztől a levelet átvégye, melyet ez jóakaró mo-solylyal elébe tart. „Nos, igazam van?” kérdé tréfás hangon, „Völgyesből, Szuhogyi úrtól, régi fráter vagyok én már, csak fogom ama kézirat is-merni, melyet ezerszer is olvastam, midőn ő még e falak között ült. Igen derék férfi, valóban kár, hogy nem hagyta itten, és meddig fog tartani, még a jó Milikét is elviszi tőlünk. Mikor lesz a menyegző?”

Emilia elpirulva rejté el levelét köténye alá és pajkosan a konyhába menekült.

Az öreg mosolygva utána tekint. „Pompás kis leány! Mindenki irigylhetné a postamester ezen kincsét,” mormogá magában és utját tovább folytatta.

Badaacsonyi, így hívták a postamestert, ott bírja lakását a postaépületben. Háziasszony van nála minden berendezve, utasok, vendégek fordul-nak meg nála a társadalom minden osztályából. A fiatal, nőtlen hivatalnokok az ő házában élvezik teljes ellátásukat. A postamester özvegy ember,

Emilia vezető atyja gazdaságát, őt pedig fiatalabb testvére Flóra szokta kisegíteni. Emmike nem csak női hivatása teljesítésekor szokott a fiatalok-kal érintkezésbe jönni, midőn ugyanis a kávét, ebé-det, vagy estvélt nyújtja át nekik, hanem gyakran máskor is. Mikor ez történik, naponta több-ször, annyszor öröm sugárzik a hivatalos arcokról e nyájas alakra.

Tizennégy nap óta nem az a vidám lélek töb-bé Emilia, mint a mely volt. Ugyanannyi ideje, hogy Szuhogyi Béni innen elhelyeztetett. Csinos fiú, mit az öreg levélhordó is sokszor bizonyított. Ezekből pompás pár lehet, és Milike nem válnék Béni szegényére, mert nemcsak csinos, de értelmes, s mivel leányka.

Emilia sietve bontja föl levelét — az első sze-relmi üzenet. Szemei a boldogságtól sugárzanak „Kedves Emilia!” olvassa. Erre szeme fénye tüne-dezni kezd, kezét szívére szorítja, és gyöngéd, pa-naszos hangokat hallat: „Ó Béni, Béni, hogy tehe-ted te ezt nekem, én — én mily véghetetlenül sze-retlek tégedet!” s ezzel zokogva a ház kertecské-jébe siet.

„Óh férfiak! óh férfiak! Mit cselekedtek ti? Minek törtek meg a leánykák szívét, azt hiszitek, ha ti érezni nem tudtok, ha a ti érzetek szalma tűz, nem az a mienk. Hidegek, komolyak vagytok, élcsepek, s végre hazugok. Ti már tapasztaltabbak vagytok, s mégis hibásak, midőn az ártatlan lánykák első szerelmét oly vakmerően félredobjátok.”

Emilia magánosan volt kertecskéjében, kar-jait az éghez emelve zokogott, kért, remélt, és —

csalatkozott. Szűk volt szobácskája, szűk volt most e kert neki. Szemei nagyobb láthatárt, keble tágasb-tért kívántak. Innen látatlanul kiment a Balaton partjára, az ábrándok tengeréhez. „Oh szép termé-szet, légy vigasztalom és tanácsadóm!” — Sokáig ült ott Milike szótlanul, míg fájdalom telt kebelével is-mét visszatért, szobájába ment dolgozó asztala mellé, és ismét, és ismét szerencsétlen levelét olvasá.

„Kedves Emilia! Elválásunk óta tizennégy nap mult el, keserves egy idő, érzelmem és értel-mem csodálatos küzdelmével. Nehezemre esett, hogy értelmemnek hitelt adjak, érzést vagy ész-t kövessék-e s mégis utóbbinak meg kell lenni. Isme-red irántad való szerelmemet. Azt hittük, hogy a jövőben szerencsésen egyesülhetünk. A hideg meg-fontolás azonban örültségnek ismeri azeit. Te szép vagy, jó, szeretetre méltó, hanem — szegény; bennem meg volt a jó szándék, hogy életedet kel-lemessé alakítsam, hanem én is vagyok nélkül állók, kicsiny a fizetés, nincs előléptetés. Mi tehát gond és nélkülözéseknek mennénk elébe. Jobb sorsot kívánok neked, azért félek a szükségétől, mely ki-maradhatlanul ránk törne. Legyünk tehát értelme-sek, legyél te is, drága Emilia. Mi szerencsések va-lánk szerelmünk által, elégedjünk meg ezzel, és hadjuk a többi a jövőre anélkül, hogy egymást le-bilincselnénk. Én mindig tisztelettel és a legszívé-lyesebb barátsággal fogok reád emlékezni. Tarts te is meg jóakaródban, boszú és harag nélkül, és legyél szerencsésebb, mint a milyen mellettem le-hettél volna. Béni.”

Igy szól a levél, az első — az utolsó, a lemon-

Budapest, 1877. február 8.

Igazságos-e az, hogy a postahivatalbelinek fizetése lejjebb szállittatik, hogy ha a munka vagy bevételek kisebbednek? Véleményünk oda terjed, hogy ez nem igazságos. Állításunk igazolására a következő felvilágosítások szolgálnak.

A postamester öt, tíz és még több éven át a legnagyobb szorgalommal és előttem hatóságának legnagyobb megelégedésére kezeli hivatalát. Előzékenysége valamint az ipar növekedésével akként emeli hivatalát, hogy postai munkálatai végett kénytelen más mellékkeresetről lemondani, a mennyiben előszeretettel szenteli magát a postakezelésnek, melyért alig néhány száz forint fizetést élvezhet. Ez oly összeg, melylyel családjának fentartását csak sok nélkülözéssel viheti keresztül. Ő azonban szorgalmasan tovább dolgozik, amennyiben reményli, hogy a jövő helyzetében okvetlen javulást eredményezend. Azonban elfeledi azt, hogy existenciája sincs biztosítva, mert alig nyugodott meg némileg, kézbesítési kerületében azon gondolat könnyen támadhat valakiben: „Ha itt, ott egy postahivatal van, mért ne lehetne nekünk is egy? Én ama 150—200 frtot, melyet az hozna, igen könnyen csatolhatnám saját tüzletemhez. Azon kevés levél, mely beérkezne, nem nagy munkát adna.“ Így gondolkodik, mert az, ki beavatva nincs, az összes postai kezelést nagyon egyszerűnek és könnyűnek tartja. Tehát megteszi az első lépést, megkeresi a községi előljárót, megkéri őt, támogassa kérelmében. Az előljáró maga is örvend annak, hogy bizony szép volna, és hasznos is volna, ha községében megengednék a postahivatalt. Az illető tehát minden oldalról támogatva pártfogókat keres magának illetékesebb helyen is, s ha ez meg van, elnyerte postamesteri állomását is, mert hát hiába sokan jól ismerik a protectió útjait és eredményeit. — E postahivatalhoz osztott helységeknek nem nagy előny támadt, hanem a szegény postamesternek, kinek kézbesítési kerületéhez ama helységek azelőtt tartoztak, és ki igen szívesen, szorgalmasan, kitartóan tovább működnek, hivatali teendőinek csökkenése folytán kisebb fizetésben részesül. Ő, ki a postaszolgálatban tán meg is öszült, ő, kit az ég gyermekekkel gazdagított, eddigi tevékenysége egy csapással megsemmisül.

Hasonló más intézeteknél nem történik. Ha egy hatóságtól át lesznek téve a tisztviselők egy másikhoz, a diurnistától kezdve a felsőbb hivatalnokig megmaradnak egyforma fizetéseikben.

dó levél. „Ó Béni, mily kevésbé ismered a szerelmet, te soha, soha sem szerettél engemet, és én, én mennyire szeretlek!“

Azt vélte, hogy szegény szíve megreped, ez azonban csodálatos szívóssággal bír. Itt volt az idő, hogy a húst a tűzre tegye, a testvérekének nem sokára ki kell jönni az iskolából. Elrejté tehát levelét, melyet könyeivel benedvesített. Fájdalmát magába tartá, senkinek sem szabad azt gyanítani. Vörösrő sirt szeméit azonban nem takarhatá el. A ma érkezett levélből tehát hamar ki lehetett találni, mi fordult elő.

Más városok, más leányok! — ha ama megfontolás, melylyel Szuhogyi Béni, Emiliához intézett levelében vezéreltetett, saját elhatározásából keletkezett légyen, mégis külső befolyások indították őt e lépésre. Béni, nem sokára egy kollegájával megbarátkozott, ki szerencsés házasságával fényes viszonyok közé helyeztetett. A lakás kényelmes berendezése, érzékeny természetének jobban megfelelt, életmódjára is befolyással volt a jól ellátott kollega rendezett házi viszonya. Béni gyakran megújítja látogatását barátjánál, a Cserhádi család esteli kirándulásain is többször részt vett. Midőn völgyesi tartózkodásának második hetében a megbarátkozott családdal jó egyetértésbe jutott, igen meglepetett, mert a társaságot két személylyel gyarapítva látta, egy idős s egy fiatalabb hölgygel, Cserhádi anyósával, egy gazdag gyáros özvegye, és leányával, Julia kisasszony, kik ma egy szomszéd városból Cserhádiékhoz érkeztek rövid látogatás szempontjából

Mint hogy megvagyunk arról győződve, miszerint különösen újabb időben azon tapasztalatra jutottak felsőbbjeink, hogy kell valamit tenni a postamesterkért, ha a postaintézmény tisztességes hitelét megakarjuk tartani, mert a postaügy vidéki közegeinek végpusztulása a postaintézet renoméját tökéletesen megfogja rontani. Nem pusztá phrásis ez már mai nap, hanem általános elszegényedésünk végső sajnos tapasztalása. Ha a következmények süjtő előjelei rögtön vissza fognak hatni, bármiként, még most előre nem jelzett módon, akkor kérjük a magyar társadalmat arra, miszerint a postaintézmény hanyatlásának okait ne tulajdonítsa a postaügy vidéki közegeinek, mert ha mozgalmainkat figyelemmel kísérendi, látni fogja, miszerint az előtünk tátongó örvényt minden áron kikerülni iparkodunk.

Ime most is érdekeink védelmére alakult országos postamesteri egyesületünkhöz fordulunk és arra kérjük, miszerint a közeli üléseiben ne feledkezzen meg arról, hogy illetékes helyen a többi között kérvényileg hozza szóba, hogy „a postamester megállapított fizetése mindaddig ne csökkenessék, míg az illető állomás más egyénnel be nem töltetik. Azon fizetés, melyet a postamester egyszer fáradságosan már elért, ne kisebbíttessék. Ha adnak neki kenyeret, hadd táplálkozzon belőle.

Új érdem koronázná a postamesterek törekvéseit, érdem illetné felsőbbjeinket, és a hála köszönet sem maradna el az összes postamesterek részéről.

Vegyes közlemények.

BEKÜLDETETT. Tisztelt szerkesztő ur! Az eddigi tapasztalásom azt bizonyítja, hogy a fiókpénz nem hozott semmi jótétéményt reánk elhagyott

postamesterekre. A legtöbb levelező a sajtó korypheusai által szerkesztett ama cikket mutatja elő, hogy minden néven nevezendő követelést feltétlenül meg kell tagadni, s a közönségnek nincs egyéb szándoka, mint hogy e cikkeknek hódoljon, s a ministeriumot pedig negligálja. Ez rendjén volna, ha a levélhordó által a házhoz vitt levelekért az egyetlen krajczárt megfizetné, de a jó urak átveszik a leveleket a levélhordótól, s azt mondják neki, miszerint: „mindennap küldenek a postára a „Pester Journal“-ért, vagy pld. a „Magyar Állam“-ért s így felesleges hogy leveleiket elküldjék.“ A postán azt mondják ugyanezen urak a postamestereknek: hogy „fiókot nem kérünk, a leveleket tessék a levélhordó által elküldeni.“ Ez tehát a fiókkilletékek jótétéménye? Ez nincsen rendjén. A kormány az azon szándéka, hogy a nyolcz év óta ígért fizetés javítás e csekélység által beváltassék, illuzoriussá lett. — Az így meg rövidített postamester kihez forduljon igazságért? Bizony nem tudom. Azt hiszem, hogy a kormány, mely velünk rendelkezik, s ha véletlenül hibát követünk el, szigorúan büntet, kell hogy bennünket tudjon és akarjon is megvédeni.

Mit tenne a kormány azon postamesterekkel kik a kormány rendeleteit ignorálni kezdenék? — Kiváncos, hogy egyszer valahára értünk is valamit tegyen a kormány, és ígéreteit be is váltsa. *Garamy.*

BEKÜLDETETT. A „Nemzeti Hírlap“ mult szombati 755—33. száma Békésre czimszalag nélkül érkezvén, visszaküldetett. Kiváncos lenne, ha a fentnevezett lap kiadó-hivatala czimszalagjaihoz erősebb papírt használna, mivel a jelenlegi nem felel meg a kívánt czélnek. Békés, 1877. február 4. *Sebők.*

A postamester és kezelők részére alakulandó nyugdíj-egyletbe előlegesen beiratkoztak.

Folyó szám	A tag neve, állása és lakhelye	Életkora	Szolgálati éve	Nyugdíj összeg
				forint
121	Klemm Béla pmester. Körmöczbánya	40	18	500
122	Adamik Ferenc pmester. Thuzsér	25	2	200
123	Ligethy György pmester. Mándok	36	5	200
124	Gyuszy István pmester. Báttaszék	34	16	400
125	Moldován Kálmán pmester. Nagy-Bánya	35	2	500
126	Mátéfi Ferenc pmester. Nagy-Bánya	40	8	400

Julia vakító jelenség, gazdag piperéje által még fényelgőbb alak, Béni nem sokára élénk mulatságba vonta; a csinos, fiatal ember, magas homloka, nyulánk termete, szép öltözéke valóban várossias kinézetet kölcsönzött neki, és nem rossz benyomást tett Juliában. Ő sem maradt érintetlenül a vendég kisasszony varázsától. A legközelebbi estére egy kirándulás tervezetett, és miután ez jól sikerült és mulattató is volt, tehát gyakorta ismételtetett.

Vidámak valának, mulattak, táncoltak, a szép őszi esték, a falusi élet, a szép környék sokat segített, hogy a fiatalok egymáshoz jobban közelítsenek. Így mult el egy hét. Ekkor épen visszafelé indulóban voltak. A lég meleg, enyhe, a hold teljes világát árasztá szét a csendes tájon.

Cserhádi nejével és anyósával elől ment, tőlük távolabb Béni Juliával követte őket. A mulatság mindkettejük között felbeszakadt. — Julia anyjával holnap ismét elakart ntazni, daczára a Cserhádi család és Béni tartóztató kérelmének.

A társaság a külvárostart elérte, hol Cserhádi villája volt. Cserhádi nejével és anyósával a házba léptek.

Béni meglapátá lépteit.

„Julia kisasszony, suttogá: „engedje meg itt a búcsuzást.“

„Oly sietős, hogy tölem elváljon, Szuhogyi úr!“ nevetett Julia.

„Nyujtsa nekem kezét,“ kérte Szuhogyi komolyan. Julia mosolyogva tévé keskeny jobbát az övébe, anélkül hogy keztyűjét lehuzta volna.

„Ön mindig újabb talentumot fejt ki, uram, Ön engem valóban megakar most lepni igazmondó művészetével? Azonban mindjárt megmondom, hogy nem hiszek Önnek.“

„Én még egy kérdést szeretnék a sorshoz intézni,“ viszonzá Béni.

„Julia!“ szólta az anya.

„Tehát kérdezze a sorsot Szuhogyi úr! Hanem hadjon engem ki, a mama türelmetlen lesz.“ Béni jobban magához kulcsolá kezét.

„Julia,“ mondá, „Ön az én sorsom, — én szeretem Önt.“

„Hanem uram, ez csak nem kérdés. És vétek-e a szerelem, hogy Ön oly komoly hangon beszél, mintha tényleg be akarna valamit vallani.“

„Julia“ — akarta Béni újra kezdeni.

„Julia!“ kiáltá újra az anya.

„Jó éjt uram!“ intett Julia, a mint kibontakozott kezei közül. És ismét megfordulva azt suttogá: „— Kérdezze anyámat!“

Julia az ajtóhoz sietett.

Béni hasonlóan hozzájuk csatlakozott, hogy elbúcsúzzon.

Midőn Juliának ismét kezét nyujtá, az övének gyöngéd nyomását érezé. Anyja egy barátságos „viszontlátás“-t mondott.

Béni még néhány órát az utcán bolyongott, mielőtt lakásába visszatért. Végre egy határozatra jutott. Házába visszatérve két levelet írt, az egyiket Emiliának, melynek tartalmát már ismerjük, a másikat a gazdag gyáros özvegyének, melyben Julia kezéért esdekelt.

(Folytatása következik.)

Postaforgalom. Kőrmöcsbányán 1876-ban. Levélporto 56 frt, levéljegyek 2716 frt, kocsi postadíjak 4210 frt, összesen 6932 frt. Be és kifizetett utalványok 94,971 frt, be és kifizetett utánvételek 21,387 frt, a postapénztárba beszállított 43,803 frt. Szilágy Szt. Királyon. Levélporto 15 frt, levéljegyek 114 frt, kocsi postadíjak 79 frt, utalvány és utánvételi forgalom 2794 frt.

Németországban a kormány intézkedése folytán a főpostaigazgatás késznek nyilatkozott a népisiskolák számára postai térképeket, levél- és kocsi-postaküldemények címzésének mintáit, továbbá más postai nyomtatványokat rendelkezésre bocsátani. A tanító testület utasított, hogy a tanoncok a postaügyekbeni eljárásokra oktattassanak.

Személyzetiek. Dienstenberger Kálmán postakezelő a szigetvári postahivatalhoz hely. postamesterré kinevezetett. Stark Nándor a békéscsaba postahivatalhoz kiadól alkalmaztatott.

HIRHARANG. Bécsben a levéljegy gyűjtők nestora, a hírneves karmester Müller Adolf, ebbeli gyűjteménye 5000 különböző levéljegyekből áll, és kitűnően van rendezve. — Bécsben még képes levéljegy-újság is létezik „Illustrierte Briefmarken-Zeitung” címen. Megjelenik minden hó 15-én, ára egész évre 1 frt 50 kr. — A kis Bajorország postáigye nézve fényesen áll, amennyiben múlt évben 4.185,000 frt bevétel és 1.402,000 frt kiadás volt.

Szerkesztői sürgöny.

Bács-Földvár. Lapunk f. é. számait elküldöttük.

Czéke, Szonta, Nyitra, Henczida, A naptárt postára adtuk.

Katymár. A kérdéses cikk az osztrák postamesterek jövedelmi adójára vonatkozik.

S. A. Ujhely. T. Mező-Kövesd. Lapunk első cikke útbaigazításul szolgál. A beiratások nem bírnak kötelező erővel.

Somosujfalu. Utánvétel nélkül elküldöttük, az összeget szíveskedjék utalványozni.

Barcs. Nagy-Ajta. P. P. Tisza-Bé. Levelet irtunk.

Nagy-Almás Végre elintéztük, hétfőn postára adjuk.

Szarvas. A kellő intézkedést megtettük.

Promontor. Szerkesztőségünknek begyűlt összesen 7 frt 50 kr. tagilleték.

Murány, Ákosfalva, Ruszpolyána, Szécsény, Györök. Legközelebb.

Nagy-Kend. Előjegyeztük.

Bátyu. A programot elolvastuk, de nem jöttünk zavarba.

Magyar postamester című naptárból 1877. még rendelkezünk példányokkal és 50 kr lezártított áron adjuk. Megrendelések e lapok szerkesztőségéhez intézendők.

BEKÜLDETETT. Tisztelt úggyársaim! Bátor-kodom tudomására juttatni, hogy én egy igen czélszerű és gyors másolást fedeztem fel, ami annyival inkább czélszerű, mivel hozzá másológép nem szükséges. A másolás szabadkézzel történik, és sokkal tisztább és olvashatóbb mint a másoló géppel. A tinta szét nem fut, hanem megmarad tisztán és olvashatóan. En ezen másolási módot használom. Tehát mindazon kartársaim, kik e szabadkézzel való másolást elsajátítani akarják, szíveskedjenek soraikat czimem alatt elküldeni, melyek vételével különbség nélkül rövid és érthető magyarázattal bárkinek is azonnal szolgállok. Maradtam tisztelettel Nagy-Ajta, 1877. február 8-án. Bedő Károly postakezelő.

Pályázatok postamesteri állomásra.

1. Komárom megyei Koltán. 140 frt, tiszti fizetés, 40 frt, irodai és 150 frt, szállítási átalány. Postaig. Pozsony.

2. Jákóhalmán. 150 frt, tiszti fizetés és 40 frt, irodai átalány. Postaig. Budapest.

3. Vas megyei Rohoncson 400 frt fizetés, 60 frt irodai és 750 frt szállítási átalány. Postaig. Sopron.

Pályázatok postakezelői állomásra.

2. Bács megyei Palánkán, a posta és távirda kezelői állomás, havi 25 frt fizetés és hasonlóan kívül teljes ellátással betöltendő. Szakképzett, hodmentes a magyar

és német nyelvben jártas kezelő urak, ebbeli folyamodványokat Klein Ferencz, m. k. postamesterhez Palánkára intézzék. Biztosítékkal rendelkezők előnyben részesülnek.

3. Temes megyei Rékason a postakezelői állomás, évi 200 frt fizetés, és teljes ellátás mellett a z o n n a l betöltendő. Teljesen szakképzett és az önálló postakezelésben jártas postakezelő urak ebbeli kérvényeiket egyenesen a nevezett m. k. postahivatalhoz intézzék.

Ajánlkozások.

— Egy 50 éves, nős jegyzősegéd ki a jegyzői vizsgát jó sikerrel letette és azt önállólag képes vezetni, óhajtaná egy oly állomást elnyerni, hol a postakezelésben is segéd kezét nyújthatna. A szíves meghívó levelek K. J. betűk alatt posterestante Dárda (Baranyam.) küldendők.

— Egy 23 éves postakezelő, nőlen a katonai kötelezettségtől teljesen ment, a postakezelésben és a távirda mellékállomás vezetésében elegendő jártassággal bír, a magyar és német nyelvben jártas valamint 200 frt biztosítékkal rendelkezik, tapasztalás és gyakorlat végett óhajtaná mint távirda állomás vezető vagy mint segéd postakiadó alkalmazást. A szíves meghívó levelek. Tóth József urhoz Szentese (Csongrádm.) intézendők.

— Egy 23 éves, teljesen szakképzett postakiadó, postamester fia, nagyobb forgalmu postahivatalnál keres alkalmazást. Az állomást azonnal elfoglalhatja. A szíves meghívók, Kovács István k. postakezelő czimén somogy-megyei Felső-Segedre küldendők.

INGYEN,
sőt levélbeli kívánatra
még bérmentve is!
készséggel szolgáltat mindenkinek
leggyönyörűbb
női ruhakelmék
nagyválasztéku mintagyűjteménye
HAMBURGER ADOLF
divatárkereskedésében
IV., koronaherceg-(úri)utca 8. sz.
BUDAPESTEN.

LECHNER MIKSA

órák és a m. k. posta-gazdászati hivatal által megbízott függentyűs órák készítője és szállítója

Budapest, Deák-Ferencz utcában.

igen olcsó, finom és tartós órák, utánvétel mellett megrendelhetők.

Ezüst Cylinder óra 12 fttól	19 frt — krig
„ kettős fűdelettel 17 fttól	20 „ — „
Anker órák 18 fttól	32 „ — „
„ kettős fűdelettel 22 fttól	28 „ — „
„ remontoirs 26 fttól	36 „ — „
„ kettős fűdelettel 30 fttól	38 „ — „
Arany anker órák 36 fttól	50 „ — „
„ kettős fűdelettel 65 fttól	90 „ — „
„ remontoirs 70 fttól	120 „ — „
„ kettős fűdelettel 90 fttól	200 „ — „
Arany Dáma Cylinder órák 26 fttól	40 „ — „
„ Cylinder és Anker remontoirs 50 fttól	150 „ — „
Függentyűs (Pendel) órák	12 „ — „
„ 8 napig járó 25 fttól	100 „ — „
„ 1 hóig	60 „ — „
Kitűnő minőségű óráimat t. megrendelőimnek jótállással szállítom.	

Herren.

welche ohne ihren Wohnsitz verlassen zu müssen, zur Doctorwürde promoviren und von einer angesehenen ausländischen Universität das Diplom als Doctor der Medizin, Philosophie, Theologie oder Rechte zu erlangen wünschen, belieben sich wegen des Näheren und der Bedingungen mit Einschreibebrief zu wenden an Medicus, 13 Royal Square in Jersey, England.

Tiller Mór és Testvére

a nméltós. keresk. m. kir. miniszterium által megbízott szállítóinknál.

Budapest, országot, Károly lakatya épületében a következő tárgyak utánvétel mellett rendelhetők meg.

1 postatiszt vagy postatisztól arany-zsinóros finom zubony 13 frt 80 krtól 15 frt 80 krig ezüst zsinóros pedig 12 frt	
1 60 krtól	14 frt 25 krig
1 finom szürke pantáló	10 „ — „
1 a legfinomabb fajtából	12 „ — „
1 téli köpeny 28 fttól	38 „ — „
1 esőköpeny csuklával 10 frt.	12 „ — „
1 sapka, valódi % arany	3 „ 70 „
1 zsinór és rózsával	4 „ 50 „
1 ugyanaz vitézkötéssel	3 „ — „
1 finom nyári tábori sapka	3 „ — „
1 arany jelvénnel	3 „ 25 „
1 ugyanaz ernyővel	3 „ 40 „
1 szabályszerű nyakraváló	1 „ 50 „
1 pár arany vagy ezüst him-zett posta jelvény zubony galléra	1 „ 40 „
1 pár ércz postajelvény	3 „ — „
1 finom posztó vagy szalma kalap urak vagy fiuk számára 1 frt 50 krtól	3 „ — „
1 levélhordó szabályszerű zubony 7 frt 50 krtól	9 „ 50 „
1 szürke pantáló 5 frt 20 krtól	8 „ 50 „
1 sapka	1 „ 80 „
1 ezüst-zsinóros	3 „ — „
1 ugyanez magastetű	3 „ 20 „
1 postalegény szabályszerű szür csuklával	18 „ 10 „
1 szabályszerű zubony	7 „ 50 „
1 szabályszerű nadrág	6 „ 30 „
1 kalap	3 „ 50 „
1 sapka	1 „ 50 „
1 jó erős négy karimás posta sip	1 „ 60 „
1 három	1 „ 40 „
1 sip zsinór	1 „ 25 „
5 kilogramm jó spanyol viasz	4 „ — „
1 jó erős bőrtáska levélhordók számára 6 fttól	8 „ — „
1 ugyanez nagyobb minőségben csomag használatára 9 fttól	10 „ 50 „
1 jó szerkezetű tized máhla mérleg súlyuk	15 „ — „
1 jó szerkezetű levélmérleg	3 „ 50 „
1 jó erős levélgyűjtő-szekrény postaczi-mmerrel 7 frt 50 krtól	9 „ 50 „
1 jó erős posta czimer 7 frt 50 krtól	9 „ 54 „
12 jó minőségű tekete írón 35 krtól	75 „ — „
12 jó minőségű kék írón 55 krtól	85 „ — „
12 jó minőségű vörös írón 70 krtól	95 „ — „
12 jó minőségű tolltartó 25 krtól	60 „ — „
1 doboz finom acél toll 50 krtól	1 „ 25 „
1000 drb levél bélyegjegy czimvel 2 fttól	2 „ 80 „
100 hivatalos boríték czimvel	1 „ 60 „
100 ugyanaz vastag papirból	1 „ 20 „
100 jelentési iv	1 „ 29 „
100 pénzes levélboríték	65 „ — „
100 levél papir festet monogrammal	95 „ — „
100 hozzá való boríték	95 „ — „
100 levél boríték czim nélkül 35 krtól	65 „ — „
100 latogató jegy 65 krtól	1 „ 55 „
100 hozzá való boríték	35 „ — „
1 nagy üveg fekete tinta	35 „ — „
1 nagy üveg finom viola tinta	55 „ — „
1 kis üveg bármínó színű	10 „ — „
1/2 kilogram fekete bélyeg festék	1 „ — „
1 betűzőhöz való szelencze párnával	1 „ 50 „
1 rizsma fogalmazó papir	1 „ 85 „
1 rizsma fehér iroda papir 2 frt 50 krtól	3 „ 50 „
1 kőncz jó csomagoló papir	40 „ — „
1 vonalzó 10 krtól	50 „ — „
1 pár jó erős lópköröz I-ső számú	3 „ 60 „
1 pár jobb fajta II-dik számú	4 „ 80 „
1 pár legjobb minőségű III-dik számú 5 ft	95 „ — „
1 drb fehér vagy színes íng 1 frt 60 krtól	2 „ 65 „
1 drb vászon nadrág 1 frt 20 krtól	2 „ 50 „
6 drb fehér vagy színes zsebkendő 90 krtól	4 „ 50 „
6 drb fehér vagy színes kaptca 90 krtól	3 „ 75 „
1 íng gallér vagy nyakkendő 20 krtól	1 „ 50 „
1 jó erős revolver 7 frt 50 krtól	12 „ 50 „
1 szimpla vagy dupla pisztoly 2 fttól	3 „ 25 „
1 postatiszt kard elefant csont marko-lattal arannyal kirakott tokkal	15 „ — „
ehez kardkötő	5 frt — kr.
1 pénzes zacskó felvágó kés	35 „ — „

Az említett tárgyakon kívül még megrendelhető a lehető legolcsóbb árak mellett,

urak és gyermekek részére minden nemű czivilruha, hölgyek részére minden megbízás ruházatra nap és esernyők, minden háztartási szükséglet, urak és hölgyek részére kesztyű, jegyzék könyvek, pénzes tárczák, kősek, ollók, méter súlyok, vas és rézből, minden irodai tárgyak és szükségletek, lámpák, mindenféle ajándékoknak, alkalmazó tárgyak, uri és hölgy nyakraválók, zseb- és falk órák.

1 Deák Ferencz emlék érem frt 50 kr -

(Csomagolás fadóbozban 10 krtól 35 krig).

Teljesen felszerelt ruházat megrendeléseknél a mérték pontos beküldése szükséges.

Az egyenruhához tartozó szövét zsinór gomb, jelvény sat. részletesen is megrendelhető, és ugyanazon aron számíttatik amint a n. méltós. kir. keresk. minis. által meghatározott.

A fent említett tárgyakból kevesebb is megrendelhető. Pontos jó és gyors kiszolgáltatás iránt kezeséget nyújtani ismert czégünknek különös érdekében fekszik.

Mint hogy szállítási üzletünket a pár tolas folytán, melyben a n. é. vidéki közönség részesített nagyobb, tottuk, és ezentul nem csak a tek. hivatalbelieknek hanem az összes közönség szállítói leszünk, felhívjuk mély, tisztelettel a tek. postamester, és postatiszt urakat, nekünk e vállalatban segédkezet nyújtani és az illető felektől bármilyen néven nevezendő megbízásokat, melyeket mi rögtön utánvétellel küldeni fogjuk, mint közbenjárók elfogadni szíveskedjenek. Működésükért amint az utánvételi lap hozzáuk vissza érkezik, az utánvételi összegből hatos kamatot posta utalványon az illető közbenjáró ur kezéhez fogunk juttatni

Tiller Mór és testvére, szállítók